

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

Data: 12.11.2017 **Font:** *Diari de Girona* **Plana:** *
<https://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/11/12/nostra-terra-49010250.html> .

La nostra terra

Josep Quintanas Bosch

Hi ha moltes menes de gironins. Tradicionalment, n'hi ha una que és partidària d'anar a bosc a caçar bolets -l'any que hi ha sort i ha plogut quan tocava, cada vegada menys-, espàrrecs o qualsevol activitat que li permeti passejar i conciliar la vida amb l'aire lliure i la naturalesa. De sempre, ha agradat l'excursionisme que permet conèixer llocs particulars i fer vida social amb qui comparteix la mateixa afició. Tot un món d'activitats i esports més moderns anima gent ben diversa a eixir de la ciutat i recuperar el contacte amb el món natural.

La Vall de Sant Daniel, la pujada a Sant Miquel i als Àngels, els dies de lleure són més freqüentats que la Rambla els anys seixanta. Destí habitual dels gironins que els hem tingut sempre com el nostre exclusiu parc natural. Hi ha tirada cap als Pirineus i la Garrotxa. En canvi, costa més que anem cap al sud, cap al Montseny, malgrat l'esplendor dels seus boscos i cims, dels pobles que l'envolten i ofereixen uns bons hostals. I tenim dos pràctics desconeguts. Potser perquè agrada més afrontar els cims que les valls, però la del Riu Brugent, que la via verda ha posat a l'abast dels que pugen o baixen d'Olot a peu o en bicicleta, i la del Llémena són poc freqüentades. Hi ha hagut tirada per anar-hi a dinar o sopar, com a tants altres restaurants de poble, però hem trobat ben poca gent coneguda entretenint-se als gorgs del riu Brugent i, molta menys, pujant o baixant el curs del Llémena des de Sant Gregori o Ginestar fins a Sant Aniol de Finestres, ja a la Garrotxa.

Els dos rius, com la riera de Canet, circulen per terreny volcànic propici a la formació de gorgs, estunes i altres formacions prodigioses, però el Llémena, a més, baixa per un país magnífic que a la tardor encara és més especial. Després de la plana de Sant Gregori, s'enfila pel congost de Llorà fins el Pla de Sant Joan on una plana magnífica, i ben conreada, s'obre entre les muntanyes de Rocacorba i els cingles de Santa Margarida i Sant Roc, passa per Sant Martí i deixa a la dreta Granollers de Rocacorba i el veïnat de l'església de Sant Esteva per arribar a Sant Aniol, on Finestres barra el pas als Arcs de Santa Pau.